30/11/2019

Μητροπολίτης Βεροίας: Να ακολουθήσουμε τον Χριστό χωρίς εκπτώσεις

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 30 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Πλατάνου επί τη εορτή του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Αναγνώστη τον Ιεροψάλτη του Ιερού Ναού κ. Νεόφυτο Τσιτσιλαρά και του προσέφερε εκ μέρους της ενορίας, μία αναμνηστική πλακέτα για τα 30 έτη διακονίας στο αναλόγιο της ενορίας.

“Ἀδελφοί μου, ἑορ-τά-ζο-ντας σήμε-ρα τήν ἑορ-τή τοῦ πρωτοκλήτου ἁ-γίου ἀποστόλου Ἀν-δρέ-ου, καλού-μεθα νά ἐμ-πνευσθοῦμε ἀπό τό πα-ρά-δειγμά του. Νά ἐμ-πνευ--σθοῦμε ἀπό τήν ἀπο-φασιστικότητά του νά ἀκολουθήσει τόν Χρι---στό,

χωρίς ἐρω-τή-σεις, χωρίς ὑπεκφυγές, χω-ρίς ἐκπτώσεις” τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ἦν δέ Ἀνδρέας ... εἷς ἐκ τῶν ἀκουσάντων πα--ρά Ἰωάννου καί ἀκο-λουθησάντων αὐτῷ».

Ἑορτή ἀποστολική ἡ σημερινή, ἑ-ορ--τή τοῦ πρωτοκλή-του τῶν ἀπο-στόλων, ἀπο-στόλου Ἀνδρέου, τοῦ ἀποστόλου πού τιμᾶ ἰδι-αιτέρως ἡ ἐνορία σας.

Ὀνομάζεται πρωτό-κλη--τος, γιατί ἦταν ὁ πρῶτος πού δέχθηκε τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ γιά νά τόν ἀκολουθήσει καί ἀποφάσισε ἀμέσως νά ἐγκαταλείψει τά πά-ν--τα, ἀκόμη καί τόν δι-δάσκαλό του, τόν Τί-μιο Πρόδρομο, γιά νά τόν ἀκολουθήσει. Ἐγ-κα-τέλειψε τά πά-ντα γιά τόν Χριστό. Ὄχι γιατί δέν ἀγαποῦσε τόν κόσμο, ὄχι γιατί δέν ἀγαποῦσε τόν ἅγιο Ἰω-άν-νη τόν Πρόδρομο, ἀλ-λά γιατί εἶχε πι-στεύ-σει στόν λό-γο του, ὅτι ἐκεῖνος πού θά ἐρχόταν μετά ἀπό αὐ-τόν, ἦταν ἐκεῖνος τόν ὁποῖο θά ἔπρεπε νά ἀκο-λουθήσουν, για-τί ἐκεῖ-νος ἦταν τό φῶς, ἦταν ἡ ζωή, ἦταν ἡ ὁδός, πού θά ἔπρεπε νά βα-δίσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

Ἔτσι ἀκολούθησε τόν Χριστό μό-λις τόν εἶδε, μόλις Ἐκεῖνος τόν κά-λε-σε, χωρίς νά ξέρει ποῦ πηγαί-νει καί τί τοῦ ἐπι-φυλάσσει ἡ ἀπό-φα--σή του νά τόν ἀκολουθή-σει. Ἦταν ὁ πρῶτος μαθητής του, καί δέν γνώριζε ποῦ πη-γαί-νει ὁ Χρι-στός, ποῦ μέ-νει, ποιό ἀκριβῶς θά εἶ-ναι τό ἔργο του. Καί ὅ-μως τόν ἀκολούθησε χω-ρίς ἀμφιβολία καί χωρίς δισταγμό.

Ἦταν ὁ πρῶτος τόν ὁ-ποῖο κά-λεσε ὁ Χριστός καί ὅμως ποτέ δέν ἐπι-δίωξε πρωτοκλησίες καί πρω-το-κα-θεδρίες· ποτέ δέν ἐπιδίωξε τή διά-κρι-ση με-ταξύ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ· ποτέ δέν ἐπιδίωξε νά προ-βάλλει τόν ἑαυτό του ὡς τόν πρῶτο μα-θητή τοῦ Χρι-στοῦ.

Πάντοτε τόν ἀκο-λουθοῦσε μέ πι-στότητα καί ἀ-φοσίωση· μέ τήν ἴδια πιστότητα καί ἀφοσίω-ση ἀνέ-λαβε νά δι-εκ--περαιώσει καί τήν ἀπο-στο-λή του στήν Μικρά Ἀσία, τόν Πό-ντο καί τή Θράκη, ὅπου πο-ρεύθηκε γιά νά κηρύξει τό εὐ-αγ-γέ-λιο τοῦ Χριστοῦ· μέ τήν ἴδια πιστότητα καί ἀφοσίωση μέ τήν ὁποία ὑπέμεινε τό μαρ-τύριο τῆς σταυρικῆς θυσίας, ὅπως καί ὁ διδάσκαλός του, ὁ Χριστός, τήν εἶχε ὑπο-μείνει γιά τή σω-τη-ρία μας.

Ἀδελφοί μου, ἑορ-τά-ζο-ντας σήμε-ρα τήν ἑορ-τή τοῦ πρωτοκλήτου ἁ-γίου ἀποστόλου Ἀν-δρέ-ου, καλού-μεθα νά ἐμ-πνευσθοῦμε ἀπό τό πα-ρά-δειγμά του. Νά

ἐμ-πνευ--σθοῦμε ἀπό τήν ἀπο-φασιστικότητά του νά ἀκολουθήσει τόν Χρι---στό, χωρίς ἐρω-τή-σεις, χωρίς ὑπεκφυγές, χω-ρίς ἐκπτώσεις.

Καί ἐάν ὁ ἅγιος Ἀνδρέας τόν ἀκολούθησε χωρίς νά ξέρει κἄν ποῦ πη-γαί-νει, καθώς ἦταν ὁ πρῶ-τος πού τόν ἀκολου-θοῦ--σε, ἐμεῖς γνωρί-ζου-με πολύ καλά ποῦ μᾶς ὁδη-γεῖ ὁ Χριστός καί ποιά θά εἶναι ἡ ἐξέλιξη τῆς ζωῆς μας, ἐάν τόν ἀκολουθήσουμε.

Γνωρίζουμε, γιατί πρίν ἀπό ἐμᾶς τόν ἀκο-λούθησαν δισεκα-τομ-μύ---ρια ἄνθρωποι, τόν ἀ-κο-λούθησαν ἑκα-τομ-μύ-ρια μάρτυρες, ἅγιοι, ὅ-σιοι, πού μᾶς δια-βε-βαι-ώνουν ὅτι ὅποιος ἀκο-λουθεῖ τόν Χριστό δέν θά ἀστο-χήσει ποτέ στήν πορεία του, δέν θά χά-σει ποτέ τόν δρόμο, δέν θά μείνει ποτέ μό-νος. Ὅσες δυ-σκολίες καί προ--βλήματα καί ἐάν ἀν--τιμετωπίσει, θά ἔχει πάντοτε δί-πλα του συν-ο-δοιπόρο καί συμ-πα--ρα-στάτη τόν Χριστό. Ὅσες φορές καί ἄν λυ-γίσει, ὅσες φορές καί ἄν πέ-σει, θά ἔχει πάν-τοτε δί-πλα του τόν Χρι-στό γιά νά τόν ση-κώσει, γιά νά τόν συγχωρήσει καί γιά νά τόν ἐνδύσει καί πάλι τή στολή τήν πρώτη καί νά τόν εἰ-σα-γάγει στή χαρά τῆς αἰω-νίου βασιλείας του.

Ἑορτάζοντας ὅμως τή μνήμη τοῦ ἁγίου ἀπο-στό-λου Ἀνδρέου θά πρέπει νά ἐμπνευσθοῦμε καί ἀπό τήν τα-πείνωσή του καί νά μήν ἐπι-ζη-τοῦμε καί νά μήν ἐπι-διώ-κου-με τήν πρω-το-καθεδρία στή ζωή μας· νά μήν ἐν-δια-φερόμαστε γιά τίς τιμές καί τή δόξα τοῦ κόσμου· νά μήν μᾶς ἀπασχολεῖ ἡ ἀναγνώ-ρι-ση τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀγάπη πού ἐξαρτᾶται ἀπό τή δική μας ἀγάπη καί τή δική μας ἀφοσίωση, πού πρέπει νά εἶ-ναι σάν αὐτή πού ἔδειξε ὁ πρω-τό-κλητος μαθητής του, ἀφοσίωση χω-ρίς ἐπι-φυ-λάξεις καί ἐρωτημα-τι-κά. Ἀφοσίωση ὄχι στά λόγια ἀλλά στίς πρά-ξεις καί τή ζωή μας. Γιατί ἀγάπη στόν Θεό εἶναι, ὅπως μᾶς λέει ὁ ἴδι-ος, ἡ ἐφαρμογή τῶν ἐντο-λῶν του, καί ἀφοσίωση εἶναι τό νά ζοῦμε ταυτίζοντας τό θέλη-μά μας μέ τό δικό του, ταυτίζοντας τίς ἐπι-θυμίες μας μέ τίς δι-κές του.

Μόνο ἔτσι θά μπορέσουμε νά ζή-σουμε τήν ἐκπλή-ρω-ση τῆς ἐπι-θυ-μί-ας τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς. Καί ἡ ἐπι-θυμία τοῦ Θεοῦ γιά ἐ-μᾶς εἶναι ἡ σωτηρία μας, γιά τήν ὁποία ἦρθε στή γῆ καί ἔγινε ἄν-θρω--πος· γιά τήν ὁποία ἔστειλε τούς ἀποστό-λους στόν κόσμο γιά νά κηρύξουν τό εὐ-αγγέλιο· γιά τήν ὁ-ποία μαρ-τύ-ρη-σε καί ὁ ἀπό-στολος Ἀν-δρέας κη-ρύτ-τοντας τόν λόγο του.

Ἀδελφοί μου, ἄν ὁ ἑ-ορ---ταζόμενος σήμερα ἀ-πόστολος ἅγιος Ἀν-δρέ-ας ὁ πρωτόκλητος ἀ-κολούθησε τόν Χρι-στό, ἐμεῖς ἄς ἀκο-λου-θήσου-με ἐκεῖνον, γιατί ἀκο-λουθῶντας θά συν-αν-τή-σουμε ὁπωσ-δήποτε τόν Χριστό, στόν δρόμο πού ὁδηγεῖ στή σωτη-ρία καί τή λύτρωσή μας.